

21 בפברואר 2023
ל' בשבט התשפ"ג

לכבוד

משרד האוצר – תגובות לחוק ההסדרים
ח"כ שמחה רוטמן – יו"ר ועדת חוקה, חוק ומשפט
עו"ד גור בליי – יועץ משפטי לועדת חוקה, חוק ומשפט
Hesderim23@mof.gov.il vhuka@knesset.gov.il gurb@knesset.gov.il

קריאה שלא לדון בפרק "האצת דיגיטציה במגזר הציבורי וצמצום בירוקרטיה בשירותים ציבוריים - חוק תקשורת דיגיטלית" במסגרת הדיונים על חוק ההסדרים הקרוב מטעמי הגנה על הגנת הסייבר, הזכות לפרטיות ולהליך הוגן של תושבי ישראל

1. כללי

הקליניקה למשפט, לטכנולוגיה ולסייבר באוניברסיטת חיפה, הקליניקה לפרטיות והקליניקה לזכויות ניצולי שואה ואנשים בזקנה באוניברסיטת תל אביב ואיגוד האינטרנט הישראלי (ע"ר), מתכבדים להגיש את תגובתם לטיטות הצעות החלטה לממשלה בדבר שינויים מבניים שיעלו לדיון במסגרת הדיונים על התכנית הכלכלית לשנים 2023 ו-2024, פרק חוק תקשורת דיגיטלית (עמ' 249-244 למסמך), כפי שפורסם באתר התזכירים הממשלתי ביום 15.2.2023 ("הטיוטה").

בפתח הדברים, נבקש לברך על קידום חקיקה שמטמיעה ומקדמת תהליכי דיגיטציה, מקטינה את הבירוקרטיה ומתאימה את הדין למציאות הדיגיטלית העכשווית. עם זאת, **אנו סבורים כי התיקונים המוצעים לחוק הקיים מחייבים דיון ציבורי ופרלמנטרי מהותי וראוי בטרם יתקבלו.**

בפרט, אנו מוטרדים במיוחד מהענקת האפשרות לשר הפנים להפוך את מסירת המען הדיגיטלי מרשות לחובה, באופן מיידי, דבר העלול לחסום גישה לשירותים מהותיים עבור חלק משמעותי מאוכלוסיית הגיל השלישי; הורדת פיקוח פרלמנטרי על החלטות מסוימות של הרשות המבצעת; והעברת שיקול דעת בסיווג מסרים ע"פ רמת רגישותם לרמת השטח ללא הנחיות רוחביות אחידות.

לא בכדי, בכנסת הקודמת הוצאו מחוק ההסדרים הסוגיות הרלוונטיות של דיור דיגיטלי והתקיימו לגביהן לא פחות מ-14 דיונים ארוכים ומהותיים בוועדת חוקה, חוק ומשפט. חברי כנסת מהקואליציה ומהאופוזיציה דאז באו והתנגדו כאחד לסעיפים שונים, הצפויים לפגוע באוכלוסיות בעלות אוריינות דיגיטלית פחות גבוהה **ובכללם המגזר החרדי, המגזר הערבי ואוכלוסיית הגיל השלישי.**

ביטול ההסדרים שקיימים בנוסחו הנוכחי של חוק תקשורת דיגיטלית ובתיקון לו, עלול להוביל לפגיעה רחבה ומיותרת, בציבור הישראלי בכללותו ובאוכלוסיות הספציפיות בפרט. לפיכך אנו קוראים להוציא תיקונים אלה מחוק ההסדרים ולהעבירם לדיון ב"מסלול הרגיל".

אם יוחלט בכל זאת לקדם את ההצעה הנוכחית – נפרט להלן הערותינו בקצרה.

2. רקע ומיקום ההצעה הנוכחית במצב החוקי הקיים

חוק פנייה לגופים ציבוריים באמצעי קשר דיגיטליים, תשע"ח-2018 עניינו, כאמור בשמו המקורי, בפנייה של תושבים לרשויות וגופים ציבוריים. בהצעת חוק ההסדרים לשנים 2021-2022 הובא הסדר שמטרתו קידום יוזמת דיור דיגיטלי (קרי, שליחת מסרים מגופים ציבוריים אל תושבים). בעקבות הערות של ארגוני חברה אזרחית בדבר הצורך לערוך דיון ציבורי ופרלמנטרי ממצה באיומי הסייבר והפרטיות הכרוכים בהסדר כזה,¹ הופרד פרק הדיור הדיגיטלי מהצעת חוק ההסדרים והועבר לדיון נפרד בוועדת חוקה, חוק ומשפט של הכנסת. כאמור לעיל, בוועדה נערכו דיונים מקיפים ומעמיקים בסוגיות הרלוונטיות השונות. סופם של הדיונים בחקיקת תיקון לחוק - חוק פנייה לגופים ציבוריים באמצעי קשר דיגיטליים (תיקון מס' 2 והוראת שעה) (27.6.2022). להלן יכונה החוק העיקרי "חוק תקשורת דיגיטלית" והתיקון מיוני 2022 יכונה "התיקון".

3. הערות נקודתיות לטיטה

א. הורדת ההבחנה בין גופים בתוספת השנייה – פגיעה אפשרית באבטחת המידע המועבר במערכות שאינן ממשלתיות מובהקות

בתוספת השנייה לחוק העיקרי מנויים שני סוגים של גופים – כאלה שאין מגבלות נוספות עליהם והם יכולים לעשות שימוש במערכת הדיור, וגופים שאמורים לקבל אישור בטרם יתחילו בדיור. כעת מוצע (סעיף 1.א.1 בעמ' 244 לטיטה) לבטל את הדרישות הנוספות החלות על הקבוצה השנייה, ולאפשר לכל הגופים הציבוריים לעשות שימוש בחוק תקשורת דיגיטלית בצורה שווה.

ודוקו: במהותם הגופים בחלק ב' בתוספת השנייה, הנדרשים לאישור נוסף בטרם יישלחו מסרים דיגיטליים, הינם גופים שאינם ממשלתיים מובהקים ועל כן לא ברור אם יש להם "מערכת מאושרת חוץ-ממשלתית" לשליחת מסרים, **דבר שעלול לגרום לכך שמסרים יישלחו בדרך שאינה מאובטחת ברמה הנדרשת**. לא מדובר על חשש בעלמא. למשל, כמות הליקויים בתחום אבטחת המידע בקרב רשויות שלטוניות היא רבה. ראו, למשל, ביקורתה הנוקבת של הרשות להגנת הפרטיות בדוח פיקוח רוחב בקרב רשויות מקומיות, על ליקויים חמורים בתחום אבטחת המידע וניהול מאגרי המידע.² ממצאים דומים עלו אף בדוח מבקר המדינה על הביקורת בשלטון המקומי ביולי 2022.³ המעבר עתה לניהול כלל הקשר עם האנשים בישראל לעולם הדיגיטלי עלולה רק להוסיף סיכונים אבטחתיים, ללא מענה אמיתי מראש לבעיות אלה. יש להסדיר את הנושא ואף לבחון אותו באופן מהותי ולא להשאירו ללא פיקוח או הנחיה מרכזית. על כן, נציע כי אם גוף יעמוד בדרישות המנויות בחוק – ניתן יהיה להעבירו לאחר מכן לחלק א' של התוספת השנייה, אולם לא לפני וידוא העמידה בתנאים.

¹ https://www.isoc.org.il/research/isoc-positions/online-privacy-isoc-positions/digital_delivery_jan2021

² הרשות להגנת הפרטיות, דו"ח ממצאי הליך פיקוח רוחב בקרב רשויות מקומיות (נובמבר, 2021)

³ https://www.gov.il/he/departments/publications/reports/audit_report_local_municipality

³ מבקר המדינה, דוח על הביקורת בשלטון המקומי - יולי 2022.

ב. הורדת החובה לשליחת מסרים במערכת מאושרת – פגיעה פוטנציאלית באבטחת מידע אישי ובפרט עבור אוכלוסיית הגיל השלישי

בסעיף 1.א.2 בעמ' 244 לטיוטה, מוצע לבטל את חובת שליחת דיוור באמצעות "מערכת מאושרת" בלבד כך שמשרדי הממשלה או יחידות הסמך יוכלו לשלוח מסרים דיגיטליים בהתאם לכל הוראות הדין הרלוונטיות. לעמדתנו, הורדת הדרישה המרכזית בחוק להעברת מסרים במערכת כלשהי, ללא כל פיקוח מרכזי והשארת שיקול הדעת לכל גוף ממשלתי וציבורי, עלולה להוביל לפגיעה אנושה באבטחת המידע ובפרטיות. שינוי מהותי זה, בו כל גוף יכריע לבדו האם המערכת בה הגוף מפיץ מסרים עונה על דרישות החוקים השונים הרלוונטיים וההנחיות, אמור לידון לעומק על ידי ועדת הכנסת הרלוונטית, תוך בחינת כלל ההשלכות האפשריות.

אחד התרחישים שיש להידרש אליהם הוא כי כתובת דוא"ל של אדם, שתימסר בכפייה לרשות האוכלוסין (אם יתקבל ההסדר המוצע בסעיף 1.א.7 להצעה - להלן), תשוכפל על ידי ספקים פרטיים ושונים רבים בדרך, שנותנים בשוטף שירותים למשרדים השונים, ללא כל פיקוח של גורם מרכזי על מתן האישורים "כמערכת מאושרת". אל לנו לשכוח כי "מען דיגיטלי" – כתובת דואר אלקטרוני - מהווה לא רק מען של אדם אלא אף "מפתח כניסה" לשירותים רבים אחרים, כגון הארנק הדיגיטלי וחשבונות הבנק. העדרו של גורם מרכזי מפקח עלול להוביל לסיכוני סייבר רבים יותר, לפגיעה בפרטיות וחוסר אחידות בהגנה על המידע. לסיכוני סייבר ופרטיות אלה עלולות להיות אף השלכות כלכליות על המדינה.

גם כאן יפה לענייננו דוגמת הרשויות המקומיות והליקויים שהתבררו באשר לאבטחת מידע והגנת פרטיות בטיפולן במידע הרב והרגיש של תושבים שהן מחזיקות ומנהלות. ביזור שיקול הדעת לרשויות, ללא פיקוח אמיתי או הנחיות ברורות ואחידות, עלול רק להחמיר את הבעיות הקיימות.

אנו מציעים כי שינוי מהותי זה, העלול להוביל לפגיעה חוקתית בזכויות היסוד לפרטיות, כבוד האדם, הליך הוגן ועוד וכן ברווחתם של ציבורים רחבי בעלי אוריינות טכנולוגית נמוכה (ולהוביל לאחריות המדינה לנזקים פוטנציאליים), יוצא מחוק ההסדרים ויועבר למסלול חקיקה "רגיל", על מנת שייבחנו כלל ההשלכות המהותיות והכלכליות של הסדר זה.

ג. פגיעה בעקרון הפרדת הרשויות והפיקוח הפרלמנטרי על איסוף מידע, עיבודו והעברתו

סעיף 1.א.4 עניינו ביטול חלק מההסדרים בחוק שעניינם פיקוח על החלטות שרים. על פי דברי ההסבר לסעיף, מטרת ההצעה הינה לאפשר את "הגמישות הדרושה".

אנו סבורים כי ראוי להשאיר על כנו את הפיקוח של ועדות הכנסת על החלטות השרים, שכן לשינויים אלה עלולה להיות השלכה מהותית על זכויות יסוד חוקתיות, כגון הזכות לפרטיות, כבוד האדם והליך הוגן. יתר על כן, מכיוון שמדובר בהחלטות בדבר שינוי הדרך בה שולחים מסרים דיגיטליים, לא מדובר בעניינים בעלי דחיפות מיוחדת, כאלו שאם לא ישתנו תוך שעות ספורות או ימים אחדים, ייפגעו זכויות מהותיות. לכן, על אף ההבנה לשיקולי גמישות, נראה כי דיון בוועדות הכנסת על מנת לקבל אישור לשינוי המבוקש, לא יגרע בזכויות

מהותיות, אלא אולי אף להיפך: היעדר דיון ופיקוח פרלמנטרי על החלטות הרשות המחוקקת, כאמור, עלול לפגוע בזכויות מהותיות.

ד. אנו מבקשים להתריע כנגד הורדת מבחן הכשירות הדיגיטלית המיוחד ביחס למסרי אזהרה

סעיף 5.א.1 לטיוטה מציע לבטל את הסעיף בחוק המורה על יצירת מבחן שונה לבדיקת מימונות דיגיטלית הנדרשת לעניין מסר אזהרה. הנימוק להצעה הינו כי אין צורך בגיבוש מבחן אוריינות דיגיטלית ייעודי לשם כך וכי הרישום לקבלת דיוור דיגיטלי מתבצע באמצעות מערכת ההזדהות הממשלתית, ולכן ממילא ניתן להניח את האוריינות הדיגיטלית של אדם שצלח את תהליך ההרשמה למערכת (עמ' 247 לטיוטה).

לדידנו נימוק זה אינו עומד בהכרח במבחן המציאות. במקרים רבים, גורמים שונים, שאינם בני הגיל השלישי בעצמם, הם המסייעים לאוכלוסיות מבוגרות ובעלות אוריינות דיגיטלית נמוכה להירשם לשירותים כאלו ואחרים - דיוור דיגיטלי בכללם. הרישום עלול להתבצע בלי שבעל החשבון יהיה מודע לכלל המשמעויות של רישום זה, לרבות הצורך לבדוק את הודעות הדואר הנכנס בדוא"ל באופן שוטף. יתרה מכך, פעמים רבות הרישום מתבצע בשל הכרח חוקי או בירוקרטי ואינו מעיד כלל על אוריינות דיגיטלית של בן הגיל השלישי. מן העבר השני, יוזכר כי מבחן הכשירות הדיגיטלית נועד לבחון את אוריינות האדם ביחס לשימוש בדוא"ל, ובכדי לבסס חזקה שהנמען קיבל את מסר האזהרה. ביטול המבחן תוך התעלמות ממאפיינים קריטיים של קבוצות אוכלוסייה מסוימות יפגע בתכלית זו. במעבר לדיגיטציה – אל לנו לשכוח את כלל האוכלוסיות המצויות בישראל ובכללותן אוכלוסיות שאינן עושות שימוש יומיומי בדוא"ל או שמישהו אחר שולט להם בהתנהלות המקוונת שלהם. בעיות הגיל השלישי והמעבר לשירותים דיגיטליים, אינם ערטילאיים. דוח מיוחד של נציב תלונות הציבור שפורסם בפברואר 2023, מעלה בעיות קשות, **חסמים ואף מניעת שירותים מאנשים בגיל השלישי, לאור המעבר למתן שירותים דיגיטליים, גם ובמיוחד לאור החוק הנוכחי**.⁴ כך גם מעידים הנתונים המועלים בדוח איגוד האינטרנט הישראלי בדבר שימוש באינטרנט ושירותים מקוונים בקרב אוכלוסיית הגיל השלישי בישראל: נתוני 2022.⁵

ה. הסיכונים הכרוכים בהעברת שיקול הדעת לכל גוף לגבי רגישות המידע שנשלח (ביטול התוספת הרביעית לחוק)

סעיף 6.א.1 להצעה עניינו ביטול הסיווג הכללי של מסרים, שהינו בעל משמעות לגבי אופן אבטחת הצגת המסר. מוצע כי כל גוף ציבורי יפעיל שיקול דעתו לגבי סיווג מהות ורגישות המסר ויאבטחו בהתאם. בדברי ההסבר נטען כי המצב היום פוגע בישימות מערכת הדיוור שכן סיווג של מסרים רבים כרגישים משמעו שהמסרים לא יעברו בצורה ישירה לפרט אלא לאחר כניסה למערכת ההזדהות ומעבר של כמה שלבי הזדהות (עמ' 247 לטיוטה).

⁴ נציב תלונות הציבור, דוח מיוחד מס - 3 'אתגרים ויעדים במתן שירות לבני הגיל השלישי -לקחים מביור תלונות (פברואר 2023).
⁵ איגוד האינטרנט הישראלי, שימוש באינטרנט ושירותים מקוונים בקרב אוכלוסיית הגיל השלישי בישראל: נתוני 2022.

גם כאן, הורדת מנגנוני בקרה על אופן טיפולם של גופים ציבוריים במידע הפרטי המנוהל אצלם והותרת שיקול דעת לגופים אלו לגבי סיווגי המידע, ניהולו ואבטחתו איננה תואמת את המציאות בשטח בה ניכרים כשלים משמעותיים בטיפול במידע.

הבקשה לבטל את הסיווג הכללי של מסרים ולהעבירו לשיקול דעת כל גורם בנפרד, עלול להוביל לחוסר אחידות בין הגופים הממשלתיים והציבוריים השונים. התוספת הרביעית שעניינה סיווג מסרים לפי מידת רגישותם ואבטחתם בהתאם היספה לחוק לאחר דיונים רבים ולאור הרצון לשמור על אחידות בין הגופים הממשלתיים והציבוריים השונים וכן על הזכות לפרטיות. אגב כך, גם הדוגמאות שניתנו כמו תור לרופא הילדים (או לרופא מומחה בתחום מסוים) – עלול להיות בהן מידע אישי רגיש (מצבו הבריאותי של אדם) וחלק מהאנשים לא ירצו לוותר על פרטיותם בהקשר זה.

הבעיה חמורה אף יותר, שכן אם רשות תחליט כי ניתן לשלוח את המידע, שיכלול מידע אישי או פרטי, בתור צרופה למשל, לתיבת דוא"ל המנוהלת על ידי חברה פרטית, המידע שיועבר כצרופה, יהיה חשוף לאותן חברות פרטיות. לאור זאת, קיימה ועדת החוקה חוק ומשפט דיונים רבים בנושא והוחלט לקבוע כללים ברורים בתוספת. עתה מבקשים לבטל את הסיווג הכללי ולהעביר את שיקול הדעת לכל רשות ורשות. מן הראוי לקיים דיון ענייני ומהותי בנושא זה, בטרם ישונה החוק.

כך גם, ניתן לחשוב על דרכים אחרות להקלת ההזדהות, תוך שמירה על פרטיות אדם ועל אבטחת המידע. למשל, ניתן לחשוב על דרכי הזדהות מורכבים פחות שעדיין יעמדו בדרישות הזיהוי ואבטחת המידע; מערכת שתאפשר לאנשים לוותר על הזיהוי הקפדני בעתיד במסרים דומים לפרק זמן מוגדר מראש, ועוד.

כך או כך, לדידנו אף אם תתקבל ההצעה כך שיתאפשר לרשות המדוורת שיקול דעת, יש להוסיף ולתקן את ההצעה כך שכל רשות מדוורת תחויב לקבוע נהלים, שיאפשרו על ידי הרשות להגנת הפרטיות, בהם יוגדרו כללים ברורים עד כמה שניתן ויסייעו בפרקטיקה היומיומית של סיווג סוגי המידע ומידת רגישותו.

לאור כל זאת, ומכיוון שמדובר בזכויות מהותיות שעלולות להיפגע, דיון בחוק זה בכלל ובפרט בהעברת שיקול הדעת כאמור, ראוי שיעשה בנפרד מחוק ההסדרים, במסלול של תיקון חוק רגיל.

1. קיצור תקופת הניסוי וכפיית החובה למסור פרטי מען דיגיטלי

בסעיף 20 לתיקון לחוק העיקרי נקבע כי בתום ארבע שנים מיום התחילה לעניין יחיד, רשאי השר, בהסכמת שר הפנים ובאישור ועדת חוקה, לקבוע בצו כי תחול על תושב חובה למסור כתובת דוא"ל. בידי התושב נותרה הבחירה (במתכונת opt-out) האם לסרב לקבלת מסרים מגופים ציבוריים למען זה.

בהסדר המוצע בטיוטה, מוצע לבטל את תקופת ארבע השנים, ולאפשר באופן מיידי לחייב תושבים למסור את כתובת הדוא"ל שלהם.

תקופת הבחינה והניסוי נועדה לאפשר את זיהוי הקשיים השונים ליישום החוק ואת השלכותיו. הפיכת הדרישה למסירת כתובת דוא"ל מרשות לחובה באופן מיידי ללא תקופת מבחן מינימלית, עלולה להוביל ליישומם של חוק שעלול לפגוע באוכלוסיות שונות בישראל. כאמור בדיונים השונים בוועדת החוקה חוק ומשפט בעבר ובמסמכים שנכתבו על ידי גופים שונים לוועדה, חובת המסירה עלולה להוביל לפגיעה קשה באנשים השייכים למגזרים ולאוכלוסיות שונות בישראל. אנו קוראים להותיר את תקופת הניסוי על כנה ולא לאפשר לבטלה באופן מיידי בכל עת.

לא זו אף זו, לאחרונה פורסמה ב-18.1.2023 טיוטת צו פנייה לגופים ציבוריים באמצעי קשר דיגיטליים (תיקון מס' 2 והוראת שעה) (דחיית מועד תחילת החוק לעניין יחיד), התשפ"ג-2023 – **בו ביקשה הממשלה דווקא לדחות את כניסת החוק לתוקף**. אחד הנימוקים שצינו בפרסום באתר התזכירים לכך היה:

“...רשות האוכלוסין טרם השלימה את הקמת מערכת איסוף המענים הדיגיטלים, בלוחות הזמנים הקבועים בחוק, כפי שהתריעה עוד במועד בו חוקק החוק. בחוק ישנן דרישות אשר טומנות מורכבות עסקית וטכנולוגית שמחייבות את רשות האוכלוסין לבצע התאמות ושינויים רוחביים בתהליכי העבודה הנוכחיים, בשיטות האינטגרציה ובשירותים הקיימים...”

לאור דברים מוצהרים אלה, ניכר כי הניסוי המהותי והגדול לאיסוף כתובות הדוא"ל טרם החל. על כן, הבקשה להפסיק את הניסוי ולעבור למסלול החובה עוד בטרם יחלפו 4 שנים מיום כניסת החוק לתוקף נראית תמוהה בלשון המעטה. **לא זו בלבד, אלא שדו"ח נציב תלונות הציבור, מפברואר 2023, שאוזכר לעיל, הראה כי המעבר המהיר לשירותים דיגיטליים במסגרת החוק הנוכחי, עלול להשאיר חלק מאוכלוסיית הגיל השלישי מאחור, ולמנוע מאנשים רבים שירותים מהותיים**. על כן, החלטה על מעבר לחובה של מסירת כתובת דוא"ל, צריכה להתקבל באופן מושכל, ולאחר תקופת הרצה של מספר שנים, בה ינסו למצוא פתרון לבעיות שעולות.

ח. לקבוע כי מערכת הדיוור הממשלתית בניהול מערך הדיגיטל הלאומי היא מערכת מאושרת

סעיף 1.ג להצעה מציע לקבוע כי מערכת הדיוור הממשלתית בניהול מערך הדיגיטלי הלאומי היא מערכת מאושרת כהגדרתה בחוק העיקרי. בדברי ההסבר נכתב, כי מטרת ההצעה היא לאפשר את יישום החוק בנוסחו הנוכחי, עד אשר יעבור התיקון המוצע בסעיפים שפורטו לעיל (בטיוטה - סעיף 1.א).

נציע לקבוע כן, **לאחר** שמערכת זו אכן תקבל את כל האישורים הנדרשים ותעבור את כל הבחינות הנדרשות ולא לפני כן. החלטה אחרת עלולה להוביל לפגיעה באבטחת המידע, ובפרטיות של כלל האנשים במדינת ישראל.

ט. סיכום

הגם שאנו מברכים על המעבר של מדינת ישראל לעידן הדיגיטלי ומבקשים אף אנחנו לקדמו, בשים לב לכך שאין דחיפות מיוחדת או נחיצות כלכלית-משקית בהעברה מיידית של הסדרים טכנולוגיים-מורכבים אלו, ולמען חיזוק כוחה של הכנסת, **אנו סבורים כי יש לקיים דיון פרלמנטרי מקיף ומעמיק בסוגיות המורכבות של דיגיטציה לאומית**, כזה שיאפשר לחברי הכנסת ולוועדות הרלוונטיות להעלות שאלות ולהציע תיקונים רלוונטיים.

על כן, אנו מבקשים להחריג את ההסדר המוצע שנדון בפנייה זו, להעבירו למסלול החקיקה הרגיל ולהורות על שינוי (באמצעות דיון ציבורי ופרלמנטרי) כך שהחוק יבטיח את היכולת של כלל המגזרים והאוכלוסיות לעמוד על זכויותיהן השונות, **תוך שמירה, בין היתר, על עקרונות של פרטיות, שקיפות פעולות ופיקוח פרלמנטרי הולם.**

קיצורי דרך עתה – עלולים להוביל לפגיעה אנושה וקשה בזכויות מהותיות בעתיד הקרוב.

אנו קוראים ומבקשים שלא לאפשר לממשלה להעביר במחטף רפורמות בדבר תהליכי דיגיטציה מורכבים בעלי השלכות ישירות על זכויות הפרט והאזרח במדינת ישראל, ללא דיון ציבורי ופרלמנטרי. הותרת ההסדרים הדיגיטליים בחוק ההסדרים, מפגיעה מוועדות הכנסת את היכולת לערוך בקרה פרלמנטרית מהותית, פוגעת בסדרי העבודה התקינים של הכנסת ומשפיעה על איכות דברי החקיקה.

ליצירת קשר עם החתומים מטה לשם מתן התייחסות או קבלת הבהרות, נא לפנות לכתובת dalitkd@law.haifa.ac.il.

בברכה,

ד"ר דלית קן-דרור פלדמן	עו"ד נועה דיאמונד	ד"ר אסף וינר	עו"ד ליעד סטרולוב	עו"ד ועו"ס יעל הבסי-אהרוני
הקליניקה למשפט לטכנולוגיה ולסייבר	הקליניקה לפרטיות	סמנכ"ל רגולציה ומדיניות ציבורית	הקליניקה לזכויות ניצולי שואה ואנשים בזקנה	
הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת חיפה	הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל אביב	איגוד האינטרנט הישראלי (ע"ר)	הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל אביב	

התכנית לחינוך משפטי קליני ע"ש אלגה צגלה
The Elga Cegla Clinical Law Program
برنامج التعليم القانوني الإكلينيكي على اسم ألفتا تسغلا

העתקים:

שר הרווחה והביטחון החברתי יעקב מרגי
ח"כ אורי מקלב
ח"כ משה גפני
ח"כ אורנה ברביבאי
ח"כ גלעד קריב
מערך הסייבר הלאומי – לשכת היועץ המשפטי
הרשות להגנת הפרטיות – לשכת ראש הרשות
משרד המשפטים – הייעוץ והחקיקה
נציב תלונות הציבור